

EMILIAN DREHUȚĂ (1931–2011)

Moto: „Cartea nu e făcută numai pentru cărturari. Cartea e sprijinul fiecărui în nevoi, este înțelepciunea tuturor pusă la îndemâna oricui. Cartea este doctorul în casă, sfatul celui mai bătrân, lumina ce alungă întunericul”.

Nicolae Iorga

(Zusammenfassung)

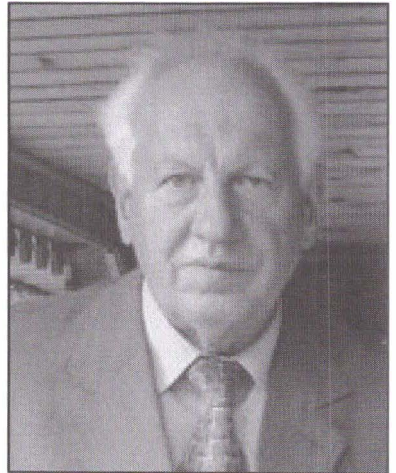
Der Verfasser präsentiert die Persönlichkeit von Emilian Drehuță (1931–2011): er war ein berühmter Finanzberater, Kulturförderer, Verfasser von verschiedenen Schriften im Bereich des Finanzwesens, der Geschichte und Erinnerungsliteratur, Gründer des „Agora“-Verlags in Bacău. Er war auch Präsident der Filiale der Gesellschaft für Rumänische Kultur und Literatur in der Bukowina aus Bacău und in dieser Eigenschaft trug er zur Förderung der Werte der rumänischen Kultur und Zivilisation in der Bukowina bei.

Zu seinen wichtigen Schriften gehören: *Oameni sub vremi la Baineș. Cronică, 1490–2003* (2003), *Anotimpurile mele* (2001), *După 70 de ani. Constatări și cugetări* (2008), *Rădăcini, Fotografii din Bucovina* (vol. I–II, 2009–2010).

Schlüsselwörter: Ökonom, Finanzberater, Herausgeber, Bukowina, Memoirenschreiber, Kultur.

Destinul a făcut ca pe data de 5 august 2011, pe neașteptate, la Bacău, să treacă în veșnicie Emilian Drehuță, un mare iubitor de carte, care a trăit convins de adevărul expus de marele istoric. S-a pierdut astfel un finanțist de prestigiu, un activist cultural, editor, autor de literatură financiar-contabilă și memorialistică, președinte al Filialei Bacău a Societății pentru Cultura și Literatura Română în Bucovina.

S-a născut la 2 martie 1931 în comuna Baineș din fostul județ Rădăuți, într-o familie de țărani – Ilie și Eudochia – care a avut patru copii. A făcut 7 clase primare în satul natal, 3 ani la Școala Normală de Băieți din Siret (ce se mutase din Cernăuți în urma celei de-a

doua ocupații sovietice, cea din martie 1944) și 4 clase la Școala Tehnică de Administrație Economică din același oraș.

În anul 1952 devine student al Institutului de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin” din București, Facultatea de Finanțe și Credit. În același an și la aceeași facultate, au devenit studenți și alți 10 tineri din orașele Rădăuți și Suceava și, fiind toți bucovineni, a fost ușor să ne cunoaștem și să ne apreciem reciproc.

Ca student, mi-l amintesc pe Emilian Drehuță ca pe un tânăr chipeș, robust, inteligent, comunicativ, omenos, client fidel al bibliotecilor și sălilor de lectură. Timpurile erau foarte grele, viața era plină de privațiuni, țara în sărăcie. Însă tinerețea era frumoasă ca toate tinerețile, iar facultatea avea profesori universitari deosebiți, care au știut să ne învețe tainele meseriei de economist: Aurel Vijoli, Iulian Văcărel, Alexandru Gheorghiu, Milan Popovici, Marcu Onescu, Valerian Stan.

În anul 1956, după terminarea studiilor, Emilian Drehuță a fost repartizat la Bacău, iar noi, ceilalți bucovineni, la Suceava. În același an, alături de alți colegi, a participat, în comuna mea natală, Horodnic de Jos, la nunta colegului și prietenului comun Filip Lungoci. Cu acest prilej mi-a vizitat și casa părintească. După ani, la 14 iulie 1993, a participat și la ceremonia de înmormântare din Cimitirul Pacea de la Suceava a celui care a fost Filip Lungoci, fost director al BNR Suceava, membru în conducerea Băncii Române de Comerț Exterior, vicepreședinte la Banca Internațională de Colaborare Economică de la Moscova, director general la Banca Anglo-Română din Londra și membru al conducerii Băncii Naționale a României, colegul nostru extraordinar.

În anul 2001, la solicitarea lui Emilian Drehuță, 62 de colegi, printre care și subsemnatul, și-au redactat amintiri cu aspecte din viața de student, de salariat și de familist, ajutând să apără cartea *Promoția 1956 – după 45 de ani*, îngrijită cu multă pricepere de colegul nostru băcăuan.

Potrivit lucrărilor în care-și prezintă propria-i viață, Emilian Drehuță a fost, în perioada 1956–1959, stagiar la raionul Buhuși și la Secțiunea Financiară a regiunii Bacău, în perioada 1959–1968, șef al Corpului de Control Financiar al regiunii Bacău, iar din 1968, timp de 23 de ani, a muncit ca director al Administrației Financiare a județului Bacău. A fost căsătorit, a avut un singur băiat, specialist în aeronave, actualmente stabilit în Canada.

Chiar din 1990, cu sprijinul și colaborarea altor bucovineni, a înființat Filiala Bacău a Societății pentru Cultura și Literatura Română în Bucovina, fiind nelipsit de la toate evenimentele importante din ultimele două decenii de viață ale acestei vechi organizații a bucovinenilor. În anul următor, a fondat Editura „Agora” care a desfășurat o activitate notabilă. Aici s-a reeditat importanta lucrarea a istoricului Ion I. Nistor, *Problema ucraineană în lumina istoriei* și tot aici Emilian Drehuță a publicat, singur sau în colaborare, lucrări pe teme legate de contabilitate și finanțe – foarte actuale în împrejurările create după 1990 – și de istoria Bucovinei, între care trebuie să amintim monografia *Oameni sub vreme la Baineț. Cronică, 1490 –*

2003, Bacău, Editura „Agora”, 2003. Dar nu trebuie să uităm de impunătoarea lucrare coordonată de Emilian Drehuță, *Enciclopedia județului Bacău*, care deja a cunoscut două ediții.

Pentru Bucovina, de care s-a simțit legat prin toate fibrele ființei sale, a inițiat editarea celor două albume de fotografii, intitulate *Rădăcini. Fotografii din Bucovina*, vol. I–II, Bacău, Tipografia Europrint, 2009–2010. A colectat, de la diverși colegi și cunoscuți, un adevărat depozit socio-etnografic care, prin tipărire, a fost oferit gratuit bibliotecilor din județul Suceava și a făcut obiectul unei expoziții itinerante de mare impact la public.

În domeniul memorialistic a publicat lucrările *Anotimpurile mele*, Bacău, Editura „Agora”, 2001 și *După 70 de ani. Constatări și cugetări*, Bacău, Editura „Agora”, 2008, în care se găsesc comori de experiență umană și înțelepciune.

Pentru activitatea și meritele sale a fost decorat cu ordine și medalii, a fost declarat cetățean de onoare al comunei Mușenița, i s-au închinat articole comemorative.

Odată cu el s-a stins un patriarh al finanțelor băcăuane și un ostaș al cauzei Bucovinei românești, dar îi vor rămâne creațiile așa cum însuși Emilian Drehuță a constatat: „Cine și-a scris gândurile nu moare de tot”. Fie ca mulți din generațiile care urmează să aibă puterea de a-i îmbrățișa modelul și de a-i depăși faptele!

Mircea Prelipcean